

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4455/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радоје Алексић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., као правног следбеника пок. ВВ и ГГ из ..., чији је пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ГГ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7813/13 од 04.02.2015. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ГГ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7813/13 од 04.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17961/10 од 21.06.2013. године, ставом првим изреке утврђено је да не производи правно дејство, као апсолутно ништав, уговор о купопродаји непокретности закључен између ВВ, као продавца са једне стране и туженог ГГ, као купца са друге стране, а који уговор је оверен код Трећег општинског суда у Београду под Ов.бр. 669/08 од 25.01.2008. године, а чији предмет представља право власништва на гарсоњери број ... која се налази на петом спрату стамбене зграде број ... у ул. ... у ..., уписане у листу непокретности бр. ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужили солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 147.140,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7813/13 од 04.02.2015. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог ГГ и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и у делу става другог изреке који се односи на туженог ГГ. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде који се односи на туженог ББ и у том делу предмет враћен истом суду на поновни поступак. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ГГ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Оцењујући дозвољеност ревизије туженог ГГ, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 07.02.2008. године, а правноснажна пресуда донета је 04.02.2015. године. У тужби је као вредност предмета спора означен износ од 301.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, односно не прелази динарску противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић